

Jaroslav Seifert

Krásná jako kvítka na modranském džbánku
je ta země, která vlastní ti,
krásná jako kvítka na modranském džbánku,
sladká jako střída dalamánku,
do něžžť jaro jsi vložil k rukojeti.

Stokrát zklamán, rady nevěda si,
znovu vždycky navracíš se domů,
stokrát zklamán, rady nevěda si,
k zemi bohaté a piné krásy,
k chudé jako jaro v čerstvém lomu ...

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

9/96
ročník 6

Na konto Český Malín

Je úterý 13. července roku 1943. Válečná vichřice, vyvolaná Německem, si vyhledává stále více obětí na lidských životech i na statech. Němečtí vojáci třetí Říše obkličili v ranních hodinách dvě vesnice na Volyni - Ukrajinský a Český Malín. V Českém Malíně oddělují 16 mladých mužů, kterým příkazní odvězť z vesnice veskerý dobytek. Starce, ženy a děti zahánějí do stodol a zapalují je. Vesnici se nese smrtelný nářek dětí, žen a nemouchých. Hoří domovy, přelápné živými lidmi, hoří obydne celé zemědělské usedlosti. Německá orlice s hákovým křížem na chvostu přikrývá závojem smrti kdysi kvetoucí českou vesnici a symbolizuje tak smysl a cíle fašistického Německa ve dvacátém století...

V Českém Malíně zavraždí toho dne vojáci wehrmachtu 374 neozbrojených Čechů z celkového počtu 444. V žádné jiné české vesnici na Volyni ani v porobené ČSR německý během několika hodin zavražděno tolik bezbranných lidí! Svým počtem zavražděných Český Malín dokonce pětadíjí před rokem zničené Lidice, kde si fádní okupantů vyžádalo 339 obětí, včetně těch, kteří pak přišli, o život v koncentračních táborech.

Společný hrob upalených Čechů v Malíně zarůstá dnes květinami a jen jeden či dva zájezdy bývalých krajanů z ČR se ročně přijede poklonit obětem fašistické zvěle.

Český Malín však nesmí být zapomenut! Stále musí připomínat hrůzy války i zvrhlost fašistických idejí, musí být stále varujícím mentem pro budoucí generace, které by měly ostře sledovat, zda se někdo opět neznaší, a to kdekoli na světě, oživít vyhonky němeřdu.

Od československé tragédie uplynulo více než padesát let. Je nejvyšší čas - a je to v prvé řadě na nás - abychom zabezpečili úpravu společného hrobu malínských mučedníků, abychom zvěřejnili a zachovali na důstojném pomníku jména všech obětí tohoto strašného dne - žen, starců, dětí i nemluvnat, kterým nebylo dopřáno navrátit se po válce do země svých předků a odpočívají daleko od vlasti v zemi svých slovanských přátel.

Již jsme se obrátili na všechny volynské Čechy s prosbou o finanční dary. Věříme, že každý z nás podle svých možností přispěje na vybudování památníku krajanům, zavražděným v Českém Malíně.

Na jejich strašný osud nikdy nezapomeneme!
R. Hlaváček, K. Vary

Naše recenze

V říjnu vyšel I. díl knihy armádního generála Ludvíka Svobody *Čestami života*. Její první vydání v roce 1971 bylo velmi brzy rozebráno a čtenáři spontánně žádali reedici. Došlo k ní až nyní, hlavně zásluhou dcery autora Zdeňky Klusákové-Svobodové. Zahnuje období let 1895 až 1939. Druhý díl, se stejným názvem, který vyšel v roce 1992, zahrnuje období od podzimu roku 1939 do začátku roku 1942 (odjezd z Buzuluku na frontu).

Představaná kniha je mimořádná, jako byl mimořádný i život autora, který byl postupně agronomek, vojákek, vojévůdcem, ministrem, účetním a nakonec státníkem - prezidentem ČSFR. Kniha je mimořádná i svým pojetím, protože na pozadí životních próziť jednotlivce podává plastický obraz - ba hlubokou analýzu nejtragičtějšího období předválečného Československa. Autor k tomu skromně říká: "Nehodlám psát dějiny, ale vrh-li člověk těkavé světlo svých osobních vzpomínek, obrazně řečeno, do šera prošlého času, nemůže zaniklé události vzkráslit k životu jen tak beze všeho pouze v té podobě, jak se mu jeví kdysi. Bezděky se prolínají a spojují s tím, co se stalo předtím a později, a také s tím, o čem ho mezitím život poučil a k čemu se sám dobral hledáním souvislosti a objevování příčin a následků..."

Autor nezastal své úvaze nic dlužen. Pravidně, skromně, s hlubokým lidským a vlastně nekým citem, bez náznaku fráží, píše o svých nejintimnějších pocitech, úvahách, pochybách, rozhodnutích a činech. Současně na základě faktů hluboce analyzuje příčiny a následky národní tragédie před II. světovou válkou.

Kniha je napsána tak čtivě, že mnozí ji přečtete "jedním dechem", budete se však i na vracet pro ústchu a poučení k dnešku. Zajme nejen pamětníky, ale určitě i jejich příné potomky a přemýšlivé vnuky, protože prohloubí jejich zrochod a zájem "o věci veřejné", který se ve shonu všedních dnů naší produktivní generace rozemlňuje a vytrácí. Nabídnete knihu svým blízkým pod stromečkem - když ne hned, po čase Vám budou vděční.

Vydalo OREGO, 1996 - 420 stran, prodejní cena 120 Kč. Distribuvjí vedoucí regionů Sdružení.

Hromadně objednávký (minimálně 10 výtisků) zasílejte na adresu:

Irena Malánská
118 00 Praha 1
U Lučického semináře 19
tel.: 53 98 95 (čácnamník).

Nezaváto časem, napsáno srdcem

Není zase tak bohatá naše válečná memoárová literatura - bohužel - aby každá nová věc nevzбудila pozornost. Jsou tu vzácné vzpomínky Ludvíka Svobody, je tu knižka generála Resslera Mé cesty válkou, vyšly vzpomínky dalšího z velitelů generála Sachera Pod rozstříleným praporem a Erbanova kniha Beženci a vítězové, a také Ozvěny bojů generála Karla Klapálka. Knihy většinou diktované zkušenosti vyšších velitelů.

Až se mi dostala - spíše šťastnou náhodou - do rukou nevelká knižka, napsaná stejně jako výše uvedená a přece jinak - Nezaváto časem. Volynští Češi v tankových bojích z pera tehdy podporučníka, volynského Čecha a rodáka ze Zdobunova Vladimíra Palického. Prošlé fadové vojáka, který se dával na válku průzorem svého tanku T-34.

Knižku, napsanou prostými slovy a bez nejnemšího patosu, jsem přečetl skoro na jeden zátah. Tak mě zaujala. A znovu jsem se v ní setkal se jmény, která se stala dnes už legendou - npor. tankista Janko, rtm. Josef Tousek z volynského Hulče, který byl i výborným zpěvákem, kpt. Biščíst, npor. Petras, Jarda Ťmá z Rovna, mažáci Kobulej, Šára a Lopojska, ale také Otakar Jaroš. Vajda a Boda, aby na nikoho nezapomněl. Zdobunovská děvčata Fmdejsova, Křtková, Novotná. Osvětlovoň důstojníkem tankového pluku byl tehdy volynský podporučník tankových bojích zastavení - Hyrowa hora, Duška, Jaslo a krvavá kóta 534.

Prostá oslava prostého hrdinství, slova tučty ke svým velitelům i volynským Rudé armády bez jediné kapičky blínu, jak se dnes nosí. Prostá oslava obětí volynských Čechů, kteří v pravou chvíli vstáli, kde je jejich místo, byť žili dlouho a daleko od své vlasti.

Knihu, kterou vydalo Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel uvádí zasvěceně a cenné slovo předsedy Sdružení prof. dr. Vladimíra Dufka, který dělá z knihy dokument.

A proto díky za tuto knihu. Právě dnes. Aby nebylo zapomenuto hrdinství prostého československého vojáka. Zdeněk Kropáč

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Setkání v Chomutově

25. 10. 96 ve společenském sále střediska kulturních a knihovnických služeb v Chomutově se konalo za účasti 118 osob již šesté

krajské setkání, které zorganizoval Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel společně s okresním výborem Českého svazu bojovníků za svobodu, za vydání pomoci tajemníka OV ŠBS pana Narvy, za což mu patří náš dík.

Na zahájení uvítala vedoucí reg. přítomné a hlavní cestní hosty. Za UV ŠCVP předseda p. prof. MUDr. Duřka, matřička p. Ing. Holmanová, vedoucí pražského a žateckého regionu paní Malinskou a paní Pánkovou, předsedu okresního úřadu pana PaedDr. Kulhána, předsedu OV ŠBS pana Moniče a tajemníka OV ŠBS pana Narvu.

Hosté přednesli krátké projevy a pozdravy. Pan prof. Duřek zdůraznil, že volynští Češi žijí a scházejí se. Připomněl život na Volyni, poukázal na problémy a zážitky z druhé světové války a reemigraci z Volyně do republiky. Na závěr poděkoval organizátorům setkání a řekl, že ŠCVP v Chomutově je vzorné.

V kulturní části našeho setkání zazpívala naše členka paní Rosendorfová za klavírního doprovodu pana Kopeckého krásně několik operních árií. Také desítkrát zpívala Petrušenkova, sádky hudbětní školy v Jirkově, repatriantka z Malinovy, velmi pěkně zazpívala z písní v ukrajínštině a i v češtině.

Vedoucí žateckého regionu p. Pánková připomněla celovolynskou sbírku na výstavbu nového pomníku v Malíně na Volyni. Na tuto výzvu provedly paní Šantorová a Dvořáková finanční sbírku na konto malinského pomníku a také na tisíkový fond.

Nakonec si účastníci setkání na přátelské besedě rádi zatančili při hudbě, řízené p. kapelníkem Totem.

Děkujeme všem, kteří toto setkání pomohli organizovat a hlavně našim ženám, které upěky dobře pečivo.

Za region Chomutov Jiřina Kačerová
a Marie Šantorová

Finanční částka získaná na setkání činí 3460 Kč. Z toho 1730 Kč bylo zasláno na tisíkový fond a 1730 na pomník v Malíně.

Dodatečně ještě na tomto setkání věnovali na tisíkový fond: Slavaňa Březnicová, Chomutov - 50 Kč, Marta Vegrichová, Chomutov - 100 Kč, Marie Hamáčková, Chomutov - 100 Kč, Marie Zemanová, Chomutov - 100 Kč, Antonín Krásenský, Chomutov - 100 Kč, Václav Sajler, Sušany - 100 Kč, Marie Zelenková, Račice - 100 Kč, Věra Opatrná, Železný Brod - 100 Kč, Jaroslav Báča, Černice - 100 Kč, Libuše Andělová, Cejkovice - 100 Kč.

Na malinský pomník ještě: Evženka Vildová, Chomutov - 100 Kč, Václav Sajler, Sušany - 100 Kč, Nona Tomášková, Staré Věrnice - 100 Kč, Vlastimil Jelinek, Jirkov - 100 Kč a Helena Provazníková, Jirkov - 100 Kč.

Velmi mile účastníci setkání převzápila paní Věra Hořovicová-Helíková z r. v Dubné na Volyni, bý. učitelka v Chomutově, nyní v důchodu, která věnovala na malinský pomník 1000 Kč.

Severomoravský region

Zároveň s valné hromady
V zápluv hromadu zahájil a řídil tajemník regionálního výboru a první místopředseda UV ŠCVP pan Václav Dubec přítvínáním delegátů a hostů. Poté požádal přítomné o minutu ticha za padlé a zemřelé volynské krajany. Po tomto aktu přednesl program jednání a požádal o jeho schválení. Poté předal slovo starostovi obecního úřadu p. Ing. Miroslavu Ondračkovi, který přítvínal účastníky valné hromady a ujistil je o podpoře OB ve všech akcích, pořádaných našimi organizacemi.

Zprávu o činnosti severomoravského výboru ŠCVP přednesl jeho předseda pan MUDr. Vladimír Samec. Ve své zprávě podrobně rozebral činnost výboru od poslední valné hromady v roce 1995 s podrobným popisem

dvou důležitých akcí, které regionální výbor organizoval - Vernisáž a organizační putovní výstavy "Osudy Čechů na Volyni", pořádané ve vlastivědném muzeu v Novém Jičíně a organizaci a průběh celorepublihoého krajského sjezdu konaného dne 18. května 1996 v Suchbale nad Odrou u příležitosti 50. výročí od podepsání smlouvy mezi vládami ČSR a SSSR o návratu volynských Čechů do vlasti.

Zprávu o hospodaření regionálního výboru za uplynulé období do 29. 9. 96 podala hospodářka regionu Jaroslava Holá.

Zprávu revizní komise přednesla Jaroslava Barvíková. Neshledala žádné nedostatky v hospodaření.

Diskuze: p. Seitl potvrdil názor výboru týkající se péče o starší členy a jejich vyhodnocení za obětavou a nezištnou práci ve prospěch volynské komunity a ŠCVP.

Pan Vasil Vaník, předseda regionálního Sdružení Ukrajinců v Ostravě pak přednesl zprávu ze zdravotní organizace delegátů valné hromady a velice laskavě hodnotil spolupráci s výborem ŠCVP severomoravského regionu a předal přítomným i pozdrav od vyslance Ukrajinské republiky a dík za pozvání na náš sjezd v Suchbale n. Odrou.

Pan Perman požádal o bližší vysvětlení o výstavbě nového pomníku v prostorách hřbitova Českého Malína na Volyni.

Pan Samec pak na vyzvání s plnou povahou o návštěvě Volyně v květnu 1996 a o pietním aktu k 53. výročí vyvráždění obyvatele Českého Malína fašistickými hrůzočci. Oznamil výsledky z jednání naší delegace, jež měl členem, s místními úřady Mlynovského rajonu o možnost výstavby pomníku. P. Ing. Václav Vegrich ještě tuto zprávu doplnil.

Pan Křesina doporučuje aktivní účast na setkání Volynských Čechů, které se bude konat u příležitosti padesátiletého výročí návratu do vlasti v roce 1997 ve Vyskové na Moravě.

Hodnocení valné hromady provedl p. Václav Dubec, l. místopředseda UV ŠCVP, za nepřítomnosti a omluveného předsedy UV MUDr. Václava Duřka. Přítomným delegátům tlumočil stručný pozdrav ústředního výboru a předsednictva s tímto mohla úspěšně do nového období. Konstatoval aktivní přístup výboru k organizování dvou hlavních akcí v letošním roce a poděkoval všem, kteří se na nich podíleli a organizátorskou práci a materiální přispěvek, nebo při přípravě pohostění a občerstvení.

Ubezpečil přítomné, že nový výbor se ujme opět aktivní své funkce a úkoly, které byly přijaty v usnesení, čestně splní. Poděkoval delegátům za aktivní účast na valné hromadě.

Ještě jedno oznámení: Výbor regionu hodlá uspořádat autobusový zájezd na celorepublihoý sraz krajanů do Vyskové na Moravě, který se bude konat u příležitosti padesátiletého výročí návratu volynských krajanů do vlasti. Tento sraz se bude pravděpodobně konat v květnu 1997. Zájemci o tento zájezd nechtě se přihlásit u Václava Dubce v Suchbale n. O., Malá Strana 38 - 742 01.

Region Cheb

Havelské posvícení v Chebu

Porrádme je od svého ustavení ŠCVP chebského regionu. Všichni se na to setkání velice těšili. Zvýš napěvek dobor, koláčů, nadělají chlebíčků i dorty, kteří se později vyjádří na činnosti regionu. Letošní setkání bylo obzvlášť slavnostní. Vzpomínali jsme, že za čtvrt roku uplyne 50 let od návratu volynských Čechů do vlasti.

Připomněli jsme si chvíle odjezdu, poslední rozloučení s rodným krajem, vískou a s hroby svých předků a dráhlých.
Po zahájení setkání jsme uvítali naše hosty a také vedoucí sousedních regionů K. Vary

pí. Pelcovou a z Mar. Lázní pí. Pecovou. Naše školáci nám přednesly básně od J. Pospíšila (Kde domov můj) a členka Šašková přednesla básně J. Rebla (K návratu do vlasti).

V krátkém projevu našeho člena Jiřího Mácy, jsme vyslechli, jak u těžkých útrap po dvou světových válkách, kde Volyňští trauřili mnoho synů a dcer, se uskutečnila touha vrátit se do vlasti, vrátit se domů. 7.-10. března 1946 se konal sjezd zahraničních volynských ČSLA, kde delegace ŠCVP byla přijata prezidentem Benešem, který přislíbil, že udělá, co bude možné. V osobním dopise Stalinovi zdůraznil, že osám i gen. Svoboda přislíbil za války volynským Čechům, že po jejím ukončení budou mít možnost návratu do staré vlasti. Konečně byla uzavřena reemigrační smlouva. Začátkem prosince 1946 přijela čsl. mise na Volyň, kde začala pracovat. První transport odjel z Dubna 29. 1. 1947, kde doplnil rodiny z Verby, Soflevy a přijel do Košic 6. února. Jakou velkou radost i strach jsme prožili, jaká bude ta naše vyzvozená vlast a jak náš příjme?

Krásné nás přivítal pan prezident dr. E. Beneš ve svém posezení.

Draží přátelé, vracíte se Vy, vnukové a pravnouky českých otců, kteří před dlouhými lety odešli ze svých domovů, do vlastní svých otců, do své vlasti. Při vstupu na půdu republiky Váš vítám srdečně s pocitem zadošticnění. Váš návrat je jednou z dílech skutečnosti, která nám mají ve svém souhrnu pomoci vybudovat náš nový národní stát. Mluvíme-li o našem novém státu, vim, jak jste přežili a Váš přispěli svým životy a krvi k jeho znovuzrození. Zachovali jste si po několik generací tradici po svých předcích, zachovali jste si národní uvědomění, lásku k zemi, z níž Vaši otcové odešli a čistou jazyka až nepřekvapují.

Přesto Vám nechci zabírat, že budete muset překonat některé obtíže, než se budete s novými prostředím. Nedějte se ničím odrazit, pracujte a budujte houževnatě. Rád Vám přispěju radou i podporou, abyste dospěli ke klidnému životu. Vítám Váš ještě jednou upřímně do našich řad a přeji Vám dobré vyřízení všech Vašich těžkostí a rychlé splnění si novými Vaším prostředím.

Dále promluvil p. J. Krivka, náš pravoslavný duchovní, o důstojném obnovení Malinského památníku na českém hřbitově na Volyni. Ve Zpravodaji je zveřejněno konto, na něž můžete přispět k jeho realizaci. Hospodářka L. Ollmanová přednesla zprávu o hospodaření regionu. Připítkem (mnozoga ljeta) jsme popřáli členům k pílkatutny a kulatyn narozeměním v tomto roce, které slavní prvě v tento den zakladatel našeho regionu p. Krivka. Předali jsme mu kytičku a popřáli zdraví do dalších let. Poté následovala volná zábava o kterou se postaralo již tradiční tříbrii Rodi Ostrčička. Když jsme se loučili, slíbilo jsme si za rok na shledanou!

Za chebský region

Ludmila Máčová-Prošková

Setkání krajanů z Voklva a okolních obcí a osad

Dne 15. června 96 se konalo 6. setkání volynských krajanů z Voklva a okolních obcí a osad.

Na tomto setkání jsem velice stručně informoval o situaci na českém hřbitově ve Voklve a vybil účastněně k peněžní sbírce. Musím podotknout, že to byla sbírka skutečně dobrovolná. Účastníci setkání sami přicházeli a dávali částky podle svých možností. Celkem sbírka vynesla 8220 Kč a peníze vyměněné za dolary byly již koncem června na Ukrajině. Přičinila se o to Ludmila Milíčková, a já jí za to jméno našim všem moh děkuji. Dnes už to máme zaprávy, že se za tuto peněz opravuje

hřbitovní zed', a to ta část, která byla nejvíce poškozena. Budou-li v budoucnu vybrány další peníze, bude se v opravě pokračovat.

Až přijedeme v roce 1997 do Volvoka na zájezd, jistě budeme moc překvapeni nejen tím, co se vykonalo na českém hřbitově, ale i jinými akcemi, které k našemu příjezdu Ukrajinci připravují.

Proteže z technických důvodů nebylo možno na setkání vyslovit poděkování, čímž tak trochu zůstalo. Děkuji z celého srdce všem zájemcům, kteří byli tak štědrí a mají velkou vůli, o to aby se udřoval a opravoval stánek posledního odpočinku našich předků.

Jiří Pančíř

Region Litoměřice

OZNÁMENÍ

V letních měsících 1997 plánujeme uspořádat zájezd na Volyn a návštěvu rodné obce Mirošoviči a okolí.

V ceně 3500 Kč je započítán autobus, noclehy, vstupné a plnění penze. Přihlášení obdrží přesné informace.

O zájezdu uvážujeme předběžně. V případě, že bude málo zájemců, zájezd se nebude konat.

Zájemci, hláste se do 31. 1. 1997 na adresu:

Olga Vašíčková, 411 46 Libeňské 71

a Jarmila Dědková, 439 31 Měcholupy 134.

Za organizační výbor

M. Dědková, Liškova 59, 412 01 Litoměřice

ÚVAHA

k otázkám krajanů od Černobylu

V příloze deníku "Právo Magazin" z 9. 3. 96 jsme si všiml nápadně výrazného titulu "Ghetto v Ralsku", a na vedlejší straně barevné fotografie, kde u prostřeného stolu sedí s několika přáteli také členka výboru našeho regionu krajanů Slávka Zemanová.

Zarazilo nás především to odpovídá slovo, poznamenal hrůzovědo našim u spojení s dobře nám známou krajinou Ralsko. Zase však velmi mile nás zaujal ten obrázek, jako jeden z mnoha dokumentů, dokládajících trvalé přátelské návštěvy členů našeho Sdružení v rodinách volyňských Čechů od Černobylu, kde jsou vždy vítěny vítěny i hostění.

Ten pěkně sepsaný pohled redaktorky Evy Svobodové na oblast Ralska a na přetváry a nálady tam usídlých repatriantů od Černobylu nic tak otravného, našetřeno, nepředstavuje, jako to slovo v titulu.

Problém samozřejmě jsou a ještě budou, i když otázka občanství je již vyřešena. Ale už vzhledem k tomu velkým úsilím mnohých pracovníků nezájmových institucí provést přistěpenci co nejstříhřejší a do své do nejkrásnější a dluží humanitární péči, což si samozřejmě velmi dobře všichni uvědomují, nebylo by asi dobré trvat na nepřetržitosti a uzavřít se do sebe, jak o tom hovořila zástupkyně ředitelky v Kufovědě L. Dokoupilová.

Důvodů k roztrpčení je bezesporu stále ještě dost. Když si však vzpomene na naše osídlovací pohraničí v letech 1945-47, bylo také zapotřebí mnohého sebezapření a úsilí obhájit zákonom dané právo na osídlení, když na naši adresu padaly otázky: "Proč se ti Volynáci nevrátí domů?"

Nechechme srovnávat, je jiná doba a jiné možnosti, ale zdá se, že jen vzpomínat, jaké to bylo a jaké by to bylo každý, nikdy nestačí. Tato poznámka se nachází jen proto, že ještě mnoho členů Sdružení ČVP z černo-bylyských organizací se neangažuje ve společném dění organizace a neangažuje se do práce, což by v opačném případě velmi přínosem nejen pro Sdružení, ale i pro samotné krajany.

Přejeme ralským ještě dostatek trpělivosti a více optimismu, protože i "Ralsko bude v krátké době normální civilizovanou krajinou", jak předpokládá pan ministr Skalický.

Za SČVP - reg. Litoměřice

Milúše Dědková
a Věra Suchopárová

Rok 1997 - 50 let od návratu do vlasti

Rok 1997 je rokem 50. výročí příjezdu volyňských Čechů do staré vlasti - vlasti svých předků. Rada Volyňáků bojovala v čs. vojen-ské jednotce v SSSR, mnozí padli. Bylo o tom mnohě napsáno.

V roce 1948 byla v Žatci vydána kniha Jiřího Řebla-Volyňského: Věrní v cizině - věrní ve vlasti. Vydaním této publikace v roce 50. výročí osvobození jsme vzdali úctu a hold všem živým hrdinům - vojákům, partyzánům, i všem těm, kteří padli a nedošli.

Básně, uvedené v této knize obnoví ve Vás vzpomínky na doby dávnou minulou, na léta prožitá na Volyni, způsobí Vám radost a přinesou koušek štěstí. Předmluvu k 2. vydání v roce 50. výročí osvobození napsal Václav Dubec, místopředseda ÚV SČVP a předseda Ostravského regionu a MVDV. Vladimír Jámin, předseda výboru SČVP regionu Nový Jičín.

Dědečkové a babičky, otčové a matky, chcete-li svým dětem či vnukům ukázat něco ze svého života na Volyni, objednejte jim tuto knihu na památku. Jiří Řebl-Volyňský ji psal s láskou a srdcem.

Kniha stojí 40 Kč a zašlu Vám ji na dobíru. Josef Kubový, Děrenská 649, 742 45 Fulnek

Vystěhovalectví a emigrace z Mladobolesavska

Okrsní muzeum v Mladé Boleslavi připravuje výstavu o emigraci a vystěhovalectví z Mladobolesavska od 17. století do současné doby. Při této příležitosti plánuje vydání knihy o historii vystěhovalectví z Mladobolesavska.

Obrácíme se s prosbou o pomoc na krajan-ské spolky, na krajany, jejich předkové (či oni sami) pocházejí z okolí těchto míst a městeček: Mladá Boleslav, Kasomony, Brezno, Bakov nad Jizerou, Mnichovo Hradiště, Kněž-most, Dolní Bousov, Dobruška, Luštěnice, Čachovice, Předměstí nad Jizerou, Benátky nad Jizerou, Brodce nad Jizerou, Chotěboř, Skalsko, Katusice a Bělá pod Bezdězem.

Budeme Vám vděční za poskytnutí informací a zajímavostí o krajanech z Mladobolesavska.

Pokud nám zašlete adresu, budeme Vás rádi o přípravě celé věci informovat a samozřejmě Vám zašleme pozvání na zahájení výstavy. Můžete nám pomoci zjistit Vaše předky a případně příbuzné na Mladobolesavska.

Předem Vám děkujeme za Vaši pomoc a těšíme se na spolupráci.

Okrsní muzeum,
Dr. Jaromír Jermář (etnolog),
293 01 Mladá Boleslav, Česká republika

Jan Štursa - náš přítel

V jednom z čísel Zpravodaje jsem se dočetl, že Jan Štursa, tajemník Čs. obce legio-nářské, přispěl na Zpravodaj částkou 500 Kč. Velice mě to potěšilo a zároveň žalo. Jendů jsem poznal za zvláštních okolností. Měl ji Volynáci - Vladimír Hrdý, Ladislav Šmidt a ty tři byli prvními Volyňáky, které Jenda potkal.

Psal se červenec roku 1949 a my jsme byli mezi prvními troncenci, kteří zakládali tým Mariánská na Jáchymovsku. Z naší skupiny "JOPO" nás bylo více, ale o vzdělání jsme měli zájem zatím jen my tři. Kvapem se blížil

záčátek školního roku a my jsme těžce nesli to, že nezasedneme do našich lavic. Pořád jsme doufali v nějaký zážrak, že to praskne - jak nám slibovali strážníci, kteří nás eskortovali z Pankrče. Bohužel nic nepříšlo. Školní rok tam na svobodě začal bez nás. Naše touha po vzdělání ale byla silná, a my jsme začali také. Lada Šmidt měl učebnici angličtiny a my jsme se do toho s vervou dali. Se zájmem nás ulehly, nebyla školní angličtina. To bylo něco, co nás úplně okouzilo a vyrazilo nám dech. Když jsme došli s angličtinou dále, Jenda, zeptal se nás Jenda, zda umíme i jiné daleko, zeptal se nás Jenda, zda umíme i jiné daleko. My jsme svorně a pociťová odpověděli, že ano. Reklí jsme, že umíme rusky, polsky a ukrajinsky. Když nás to několikrát opakovalo, zeptal se, proč zrovna mluvíme těmito jazyky. A zase jsme mu pociťová klive, že tyto jazyky, známe. Na jeho údiv, jak jsme k nim přišli, odpověděli, že jsme volyňští Češi. A od jsme dosti trvá naše velké přátelství až dodnes. Kdykolij jsem v Praze, vždycky jsou navštívit našeho učitele a přítelé nás všech. volyňských Čechů.

Když se sejdeme my, bývalí vězňové, na schůzi KPVC v Žatci, vždycky si vzpomínáme na dobrou přítel Jendu Štursu. Jak nám tehdy imponovalo, že byl voják ze Západu! Přiběh jeho cesty z armie rusky, polsky a do sebe jsme přímo hitly. Dodnes si pamatujeme některé jeho výrazy a slovesné tvrdíme, že to, co si pamatujeme z akucielitiny, je od něho. A za všechno mu moc děkujeme!

Václav Kytl, Mašov

NAŠI JUBILANTI

Region Cheb

Dne 12. října oslavili pěkné kulaté narozeniny 70 let člen našeho regionu pan ThDr. Jan Krivka, rodák z Hulče a dne 24. prosince se dožije krásných 55 let členka našeho regionu pan Lída Krejčovská-Hrdličková ze Sofievy.

Jubilantům srdečně blahopřejí
Ludmila Máčová a Lydie Ollmannová

Lokalita Jaroměř

9. 10. oslavil své 50. narozeniny doc. Boris Iljuk, CSc., jeden z iniciátorů obrození české kultury na Ukrajině a zakladatelů Společnosti J. A. Komenského na Ukrajině, která iniciovala návrat Čechů od Černobylu do historické vlasti.

Přejeme jubilantovi dobré zdraví a životní elán v jeho činnosti předsedy Komise repatriantů z Ukrajiny a děkujeme za veřejné práce prospěch krajanů hnutí. S. Černý

21. 10. oslavila Anna Bitrichová-Králová z Volvoka bytem Litoměřice 85 let. Pan Josefa Hlušíková byl dlouholetým vůdčím členem a organizátorem sokolského dění ve Volkové, nyní bytem Litoměřice a dožil se 31. 10. krásného jubilea 90 let. 17. 12. oslavil 70. narozeniny Stáza Opavová-Šimončíková, bytem Brnná - pochází ze Volvoka.

Všem třem oslavenicím přejeme hodně pevné zdraví do dalších let.

Za všechny volkovské Jiří Pančíř

Region Uničov

Dne 26. 7. 1996 oslavila pěkné kulaté výročí 70 let členka našeho regionu paní Anna Pecová z Ulbárova, bytem Pňovice. Dne 23. 10. 96 slavil své 60leté narozeniny pan

Do Josef Vohralík ze Zálesí, bytem Unčovice. Do dalších let hodně zdraví, štěstí a spokojenosti přejí krajané a vedoucí regionu.

Vladimír Romaněnko

Dne 19. 12. 1996 se v Novém Yorku dožije 84 let náš krajan z Kupčičova na Volyni, bratr legionář Josef V. Toman-Tománek, publicista v. v. znaný autor a vydavatel českých knih a hudební v Americe.

V. Dufek

Stručné zhodnocení ediční činnosti jubilanta provedl Aleš Zach v následujícím článku.

HLAS - VOICE

Edici s dvojjazyčným podnázvem *Edice knih a hudební (Book and Music Publishers)* založil roku 1966 v New Yorku volynských Čech Josef V. Tománek (vl. jm. Josef Toman, píše se též J. Toman-Tománek). Pokračoval v ní především ve vydávání svých vlastních populárních hudebních skladeb a příležitostných versů, které již dříve publikoval převážně vlastním nákladem od roku 1934 v Polsku a v Československu, od roku 1955 v New Yorku (emigroval přes SRN r. 1950). Dalším kmenovým autorem edice se stal Michal Racek (vl. jm. Jiří Veselý). Později v ní vyšlo několik svazků próz a versů dalších exilových českých autorů a jedna ukrajinská stať o vydavateli. K vlastní tvorbě (většinou aktuální výrazné nacionalistické versůvky glosující politické a kulturní události a osobní zážitky a vzpomínky) připojil Tománek v několika svazcích i obsahový výběr ohlasů na svou tvorbu v existo-
válním tisku a jejich bibliografický přehled.

Knihy vycházely brožované v jednoduché standardní grafické úpravě, zpravidla s fotografickým portrétem autora. Náklad postupně klesal z 1000 na 300 až 500 výtisků. Od roku 1990 změnil Tománek podtitul sbírek na *Česká edice knih a hudební, jejíž tituly přenesl do Čech (jako místo vydání uváděl New York-Praha)* a náklad většiny svazků opět zvýšil na 1000 výtisků.

V letech 1991-93 vyšlo v rychlém sledu několik dalších, převážně vázaných svazků (zatím poslední číslovaný je sv. 35., jeden nečíslovaný v polštíně byl vydán tiskem v Lublinu) Tománkovy vlastní starší i nové tvorby.

Aleš Zach

Literatura: Viz bibliografii tvorby J. V. Tománka, ohlasy na ni a dokumentaci ve sv. 17 a 26 edice. M. Frýd: *Exulant J. V. Tománek se těšil, až to praskne. Český týdeník I.*, 1995, č. 47, s. 24, 13, 6.

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...

Severomoravský region

Oznamujeme krajské veřejnosti, že zemřel pan Václav Samec z Ostravy-Poruby ve věku 87 let. Pocházel z Dembrovky na Volyni. Čest jeho památce!

Dne 30. září 1996 zemřela paní Anna Maš-

ková ze Suchdola n. Odrou ve věku nedožitých 83 let - pocházela z Ládovky na Volyni.

Rodičům pozůstalých vyjadřujeme tímto upřímnou soustrast. Za výběr regionu
Dr. Vladimír Samec a Václav Dubeč

Pražský region

Oznamujeme, že nás navždy opustil náš spolubojovník a velký přítel našich krajanů z Volyně, generál v. v. Ing. Václav Beran. Zemřel po delší těžké nemoci dne 22. 10. 96 ve věku 83 let.

Byl jedním z prvních, kteří vstoupili v Bronovicích u Krakova do čs. legiону. Po vypuknutí války v září 1939 se přesunul s jednotkou na východní území a tam, na území býv. SSSR byl s ostatními internován. Prošel interničními lágry v Kamenci Podolském, Olchowce, Jermolince, Orankach a v Suzdale. V únoru 1942 byl opět mezi prvními, kteří v Buzuluku vstoupili do řad čs. jednotky. Do konce války působil v intendantní službě čs. sboru. V paděšných letech byl z armády propuštěn a perzekvován. Hodnot generála mu byla přiznána až v posledních letech jeho života. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s úctou na našeho spolubojovníka.

I. Malinská

Odešel přítel...

Ve Zpravodaji č. 6 bylo uveřejněno stručné oznámení, že 9. 6. t. r. zemřel Josef Svoboda. Ano, ta smutná zpráva nás, kdo jsme ho znali, všechny ohromila a snad nejvíce se dotkla členů pražského regionu, jehož byl členem. Byl! To snad není pravda, že už není. Bude nám chybět jeho suchý humor, kterým rozesmával celé okolí, aniž by sám se pousmál. Když mě někdy přišel, hned se zvedla náhoda a jeho přítomnost vůbec působila povzbudivě. Nezapomeneme na jeho vyprávění o válečných zážitcích, ale i o tom, jak působil v komparsu při natáčení filmů, kam byl velmi často zván. Bylo na něho spoléhnutí. Pokud jsem požádala o pomoc, vždycky nám vyšel vstříc. Naposledy se ještě účastnil expedice Zpravodaje č. 5/96, a přestože měl jistě povinnosti, přišel nám pomoci. Díky, Josefe, žeš byl mezi námi. Nezapomeneme a vzpomínky na Tebe budou jen ty nejrádjší. Jméнем členů regionu Praha vedoucí regionu

Irena Malinská

Region Chomutov

11. října 1996 zemřela po delší nemoci ve věku nedožitých 77 let členka našeho regionu paní Anna Lišková, nar. v Kupčičově na Volyni, bytem v obci Libědice.

Za region Chomutov Jiřina Kačerová a Alexandr Hloušek

S hlubokým žalem oznamujeme, že zemřel p. Ant. Bartoš, rodák z Terešova, bytem Velké Losiny, ve věku 68 let. Byl v čs. sboru gen. L. Svobody v SSSR, účastnil se bojů u Dukly, osvobození Slovenska a Moravy a byl držite-

lem četných bojových vyznamenání. S drahým zesnulým jsme se rozloučili 15. 5. 95 v Šumperku.

Za zarmoucenou rodinu

manželka a děti

Region Šumperk

Oznamujeme, že dne 12. 9. 96 zemřel náhle ve věku 47 let p. Miroslav Šimek, syn duch. otc. Václava Šimka, člen okresního výboru SČVP v Šumperku. Se zesnulým jsme se rozloučili v pátek 20. 9. na hřbitově v Novém Malíně. Církevní obřad posledního rozloučení za velké účasti smutných hostů vykonal Prof. PhDr. Aleš, feditel olomoucko-brněnské eparchie. Přítomem byl též biskup olomoucko-brněnský Kryštof.

Pozulalým vyjadřujeme hlubokou a upřímnou soustrast.

Za Šumperský region

Václav Jon

DARY NA KONTO SDRUŽENÍ

Manželé Glancovi, Nový Malín - 200 Kč a pí. Maroušová, Praha - 200 Kč. Z regionu Litoměřice Marie Toušková - 100 Kč a Marie Vacatová - 100 Kč.

Všem dárcům včetně těch, kteří byli uvedeni ve zpravodaj regionu Chomutov ze srdce děkujeme!

KONTO ČESKÝ MALÍN

Omlouváme se za námi nezaviněné potíže při vyplňování složek na konto Český Malín.

Na složence do rubriky: *Název a sídlo peněžního ústavu* uvádějte:

KB ŽATEC, č. ú. 314007207/0100

Do rubriky *Název účtu adresáta* napište:

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, region Žatec - konto Český Malín

Do rubriky *Konstantní symbol* vepište: **558**

Převodová pošta: **Most**

Zároveň sdělujeme, že pro usnadnění Vaší práce jsme objednali předtištěné složky se všemi těmito údaji a rozešleme je ihned po jejich vyhotovení vedoucím regionů. Abychom Vám ještě více umožnili bezproblémové zaslání peněžních darů, vložíme do každého čísla Zpravodaje číslo 10 pro každého člena jednu předtištěnou složku.

Děkujeme za pochopení nedopatření zaviněného nedostatkem informace z banky.

Důležitá upozornění! Jelikož se mnozí dotazují na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 705445-018/0800 Druhá mězře poslati it na adresu hospodářský Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosimе čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejňování darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajané! Neposílejte v žádném případě peněžní dar na adresu redaktorky! Díky za pochopení.

Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte výhradně matrikáři na adresu: Ing. Jiří Hofman, 140 00 Praha 4, Lounských 8, tel.: 42 65 44

Tiráž Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasný Šéfredaktor: Věra Latzelová Příspěvky nejsou honorovány, nevyzdávají rukopisy se nevrací. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Stápská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p., odštěpným závodem Praha č.j. nou. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo 26. listopadu 1996.